

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1140

19.01.2025 (136)

Ļaunuma ģēnija izglītība

Gerhard Lauck

6. daļa

Trešā nodaļa Slepenas darbības

Ja mums būtu piecdesmit tādu cilvēku kā Gerhards Lauks, mēs sagrābtu varu!

"Biedrs X"

Pēckara Eiropa

Otrā pasaules kara beigās Eiropa būtībā bija sadalīta amerikāņu dominētajos Rietumos un krievu dominētajos Austrumos.

Eiropieši nebija apmierināti ar šo "okupāciju".

Daudzi no viņiem uzskatīja, ka amerikāņi ir tikai *mazākais no diviem ļaunumiem*. Atšķirībā no vairuma amerikāņu viņi ne vienmēr uzskatīja ASV un PSRS par "labo" un "ļauno", kas atrodas nāvējošā cīņā par brīvības un tirānijas jautājumu.

Tā vietā tās tika uzskatītas par divām impērijām, kas iesaistījušās teritoriālā karā. Šī sāncensība patiešām varēja pāraugt plaša mēroga karā. Taču abas impērijas, šķiet, deva priekšroku nelieliem "kautiņu kariem" nomalēs.

Acīmredzot "zelta būris" Rietumos bija ērtāks nekā skarba "gulags" Austrumos. Tomēr daži cilvēki pauda bažas, ka ilgtermiņā *Rietumu dekadence* varētu

izrādīties vēl *kaitīgāka* nekā *Austrumu apspiešana*.

Kad Rietumi neatbalstīja 1956. gada Ungārijas revolūciju, pat pārliecinātākie antikomunisti bija diezgan vīlušies ASV valdībā.

Rietumos tika izveidotas privātas organizācijas, lai sniegtu atbalstu pagrīdes pretošanās kustībām okupētajās valstīs. Tās nesaņēma nekādu valdības palīdzību vai atbalstu.

Man bija liela nozīme šajā darbā!

Dažas rietumu valstu valdības *tolerēja* šīs organizācijas. Citas tās aktīvi *apka- roja*! Dažas ieņēma nostāju kaut kur pa vidu starp abām galējībām. Mēs tās dēvēsim par "drošām valstīm", "naidīgām valstīm" un "neitrālām valstīm".

Dabiski, ka šīs privātās organizācijas atteicās, lai veicinātu *ieciētību*, nevis *vajāšanu*! Tas nozīmēja *stingru likumību*, kad un kur vien tas bija iespējams. Pat tur, kur disidentisms bija *aizliegts*, pretestībai bija jābūt *stingri nevardarbīgai*!

Šo privāto organizāciju sniegtais atbalsts izpaudās dažādos veidos. Mana darbība specializējās disidentu literatūras piegādē.

Šajā darbā tika iesaistītas valstis un tiesību sistēmas, kurās - vismaz pēc Amerikas standartiem - netiek ievērota vārda brīvība. Kur, teiksim, *par* nejaušu komentāru draugam, ko noklausījies svešinieks, kurš stāv blakus jums metro vai sēž blakus restorānā, *jūs var ieslodzīt cietumā*. Disidenti dažkārt pavadīja cietumā mēnešiem, pat *gadiem ilgi* par pilnīgi nevardarbīgiem domu noziegumiem.

Mana pirmā deportācija

Šajā braucienā man veicās vēl labāk nekā iepriekšējā. Viss ritēja gludi. Es daudz ceļoju pa visu valsti un nodibināju daudz lielisku kontaktu.

Pēc īsas uzrunas sniegšanas man bija jālido uz citu, tālu attālu provinci. Nebija pietiekami daudz laika, lai brauktu ar vilcienu, jo jau nākamajā dienā man bija paredzēta galvenā uzstāšanās.

Es un mans draugs abi pamanījām vienu un to pašu skaistu meiteni. Viņš man ieteica spert soli. Es viņam atgādināju, ka nākamajā dienā aizbraucu. Tāpēc viņam vajadzētu. Daudzus gadus vēlāk mums bija nejauša tikšanās citā valstī. Izrādījās, ka viņš viņu bija apprecējis! Laimīgais suns!

Organizators bija tik apmierināts, ka uzaicināja mani pēc dažām nedēļām uzstāties ar tādu pašu runu citā pilsētā. Tur auditorija bija vēl atsaucīgāka. Pēc tam, kad sanāksme bija oficiāli beigusies, Volfs Dīters Dekarts un viņa draugi uzstāja, lai viņus nofotografē kopā ar mani.

Es atstāju provinci tajā pašā dienā.

Nākamajā dienā es viesojos pie drauga citā provincē. Zvanīja telefons. Pēc īsas

sarunas viņš pagriezās pret mani un teica: *Tas bija mans dēls. Avīzē ir kaut kas par amerikāni, kurš vakar Hamburgā teica runu un tika deportēts. Vai tam varētu būt kāds sakars ar JUMS?*

Mēs abi bijām apjukuši. Acīmredzot es nebiju deportēts. Es sēdēju turpat! Tas viss šķita dīvaini.

Es nolēmu braukt ar vilcienu atpakaļ uz Hamburgu. Pirms iekāpšanas vilcienā es nopirku vietējo avīzi. Pāršķirstot to, drīz vien atradu rakstu ar manu fotogrāfiju. Virsraksts vēstīja: *Gerhards Lauks: pazudis bez vēsts*. Pats raksts apgalvoja, ka esmu deportēts.

Atgriežoties attiecīgajā pilsētā, es pajautāju draugam: *Vai šeit laikrakstā bija kaut kas rakstīts?*

Hanss pasmējās un teica: *Jūs parādījāties laikraksta HAMBURGER MORGEN-POST virsrakstos!*

Viņš man parādīja rakstu. Protams, es tur biju! Bet es joprojām biju neizpratnē par apgalvojumu, ka esmu deportēts. Es tikos ar advokātu. (Jaunībā viņš bija advokāts tā sauktajā Nirnbergas tribunālā...) Starp citu, viņam bija arī radnieks, kurš, būdams ģimenes melnā aita, bija aizbēdzis uz Ameriku.

Viņš man teica, ka "deportācija" nozīmē "deportācijas rīkojumu". Ne pati deportācija. Man bija jāsaprot, ka man ir izdots aresta orderis. Mani aizturēs un pēc tam iesēdinās lidmašīnā, lai izlidotu no valsts.

Izvairīties no aresta nebūtu bijis pārāk grūti. Bet man tik un tā bija laiks atgriezties Amerikā.

Es nolēmu "aiziet ar sprādzienu".

Pirmais, ko es darīju, bija atlikušā laika lietderīga izmantošana. Es organizēju veiksmīgu importu.

Pēc tam es apmeklēju NPD (*Nationaldemokratische Partei Deutschlands*) sapulci mazpilsētā. Pie manis pienāca svešinieks un jautāja, vai es neesot Gerhards Lauks. Es nejauši atbildēju: *Es dzirdēju, ka viņš jau ir deportēts*. Draugs, kas sēdēja man pretī, gandrīz skaļi izsmējās. Tad viņš izgāja ārā, lai izsmēķētu cigareti. Kamēr viņš stāvēja durvju priekšā un smēķēja, pienāca vēl viens draugs (kurš dēlam bija devis vārdu Ādolfs).

Viņu saruna noritēja šādi:

Pie manis piebrauca policija. Viņi meklēja Gerhardu. Es viņiem teicu, ka nezinu, kur viņš ir. Vai jūs to nezināt?

Jā, viņš ir iekšā!

Viņš domāja, ka tas ir joks. Līdz viņš ienāca iekšā un ieraudzīja mani.

Otra lieta, ko es izdarīju, bija publisks paziņojums, ka es uzstāšies ar vēl vienu runu ar nosaukumu: *Kāpēc es neatzīstu savu deportācijas rīkojumu!* Kopā ar laiku un vietu. Tad es ierakstīju savu runu un izdarīju negaidīto: *Es patiešām ierados uz*

uzstāšanos!

Neviens to no manis negaidīja. Pat policija. Viņiem tur bija tikai divi vīri. Mana pavadošā persona bija skaitliski pārāka par viņiem. Turklāt mans mazākais "miesassargs" bija lielāks par viņiem abiem. Mans lielākais miesassargs viņus pārspēja. Ar viņa smaidu vien pietika, lai atklātu, ko viņš domā: *Vai es tagad varu viņus nogalināt, boss?*

Viens policists nervozi lūdza mani pavadīt viņu uz policijas iecirkni. Es laipni piekritu.

Līdz ierašanās brīdim es paskaidroju: *Man jau ir lidmašīnas biļete. Tomēr esmu pārbaudījis visus iespējamus savienojumus gan pa gaisu, gan pa sauszemi. Vienīgais veids, kā es varu paspēt uz reisu, ir braukt ar vilcienu, kas izbrauc no šīs pilsētas pēc četrdesmit piecām minūtēm.*

Lidojums bija no lidostas Luksemburgā. Es patiešām biju izpētījis visas iespējas ar ceļojumu agentu.

Viņš devās jautāt savam priekšniekam. Pēc piecām minūtēm viņš atgriezās. Policijas mašīna aizveda mani uz dzelzceļa staciju. Es iekāpu vilcienā. Viens policists iekāpa vilcienā kopā ar mani. Es gaidīju, ka viņš mani pavadīs līdz pat lidostai. Bet viņš izkāpa no vilciena pēdējā pieturā pilsētas robežās. Es biju viens un brīvs!

Es apsvēru iespēju palikt valstī, bet nolēmu to nedarīt.

Dažus mēnešus vēlāk, atgriežoties ASV, es saņēmu jautru avīzes rakstu no šīs valsts. Kāds žurnālists kaut kā bija atklājis, ka neviens mani nav pavadījis līdz pat lidostai. Neviens nekad nav apstiprinājis, ka es *patiešām esmu* izbraucis no valsts. Viņš izteica pieņēmumu, ka *es, iespējams, joprojām tur darbojos pagrīdē!* Es labi pasmējos. Galu galā viņam *gandrīz* bija taisnība.

Šis izdevums bija Austrumvācijas komunistiskās partijas - *Sociālistiskās vienotības partijas* - Rietumberlīnes nodaļas Rietumberlīnē orgāns.

Mana dzīve pagrīdē

Protams, lielākā daļa disidentu dzīvo un strādā savā valstī. Viņu priekšrocība ir tā, ka viņi to pazīst no iekšpuses un no malas. Viņu trūkums ir tas, ka politiskā policija bieži vien zina vai vismaz nojauš, kas viņi ir.

Es piederu citai kategorijai, jo dzīvoju Rietumos. Manas vizītes ir salīdzinoši īsas: dažas dienas, nedēļas vai mēneši. Ja vien es neesmu ieslodzījumā, tad tie ir gadi.

Pirmajos gados mana pirmā sastapšanās ar pazemes šūniņu parasti notika

šādi.

Vēlu vakarā vai pat nakts vidū pie durvīm tiek klauvēts. Cilvēks ar miegainām acīm atver durvis, lai redzētu, kas tas ir. Es stāvu tur. Pārsteigts skatiens: *Es nezināju, ka jūs nāksiet! Ienāciet! Ienāciet!*

Vai esat izsalcis? Nāciet uz virtuvi. Es pagatavošu tev kaut ko ēst.

Ja ir laiks, mēs stundām ilgi, pat visu nakti, tērējam laiku, sarunājamies un iepazīstam viens otru.

Mums ir jāiepazīstas vienam ar otru. Tas ietver zināšanas par situāciju mājās, nodarbinātību un ierasto ikdienas rutīnu.

Mums ir jāveido personiska saikne, kas pārsniedz jau esošo abstrakto saikni. Protams, tas padara vēlāko ziņu par viņu likteni personiskāku. Tie ir cilvēki, kurus es pazīstu, nevis statistika.

Ļoti agri tas bieži bija saistīts ar alkoholu. Daži disidenti tev neuzticētos, ja tu nebūtu kopā ar viņiem piedzēries un neatklātu savu "patieso būtību". Citi jums neuzticētos, ja jūs piedzertos. Vai nu tāpēc, ka jūs nespējāt noturēt savu dzērienu, vai arī tāpēc, ka jūs acīmredzami bijāt disciplinēts dzērājs! Iedomājieties!

Mums ir jāizveido sava "komunikācijas sistēma". Jānosaka, kā un kad mēs nākotnē sazināsimies viens ar otru, kad telefona sarunu noklausīšanās un pat tieša novērošana sarežģīs situāciju.

Mani muļķīgie joki šeit bieži noderēja.

Katrai šūnai ir jābūt savam vienkāršam kodam vismaz dažiem pamatjēdzieniem. Katrs kods ir *atšķirīgs*. Un man *katrs no tiem ir jāiegaumē!* Papildus desmitiem vārdu, adrešu un tālruņa numuru. Neskatoties uz nogurumu un stresu. Dažkārt es dienām ilgi eju bez miega, vienmēr esmu kustībā, vienmēr cenšos būt soli priekšā politiskajai policijai.

Mums ir jānosaka turpmākā rīcība un nākamais solis mums abiem.

Man jānovērtē jaunais kolēģis. Viņa spējas un ierobežojumi. Vispirms jau drošības riski. Un man jāveic piesardzīgi, dažkārt ļoti smalki papildu drošības pasākumi.

Iespējams, ka šī varētu būt mūsu vienīgā šāda veida tikšanās iespēja!

Mūsu nākamais kontakts varētu būt netiešs. Iespējams, īss un rūpīgi formulēts ziņojums. Varbūt pēc nedēļām. Man jābūt pārliecinātam, ka saņēmējs šo ziņojumu sapratīs un veiks atbilstošu darbību. Pat ja tas izklausās triviāli vai gluži muļķīgi... Jā, pat ja tas nozīmē nokavēt boulinga spēli vai dzimšanas dienas svinības.

Tikšanās sākumā bieži vien ir klāt ģimenes locekļi. Sievas sejā nereti parādās bailes. Viņa zina, kādas sekas vīra pagrīdes aktivitātes var atstāt uz visu ģimeni. Es esmu šo baiļu iemiesojums. Es neesmu tikai pastnieks, kas piegādā paziņojumus par iesaukumu. Es esmu arī pati iesaukšanas komisija.

Vēlāk tas kļūst daudz vieglāk. Pirmkārt, visi zina manu reputāciju. Man nav viņiem sevi jāpierāda. Otrkārt, es parasti strādāju ar pirmās kārtas vai vismaz pieredzējušiem un uzticamiem otrās kārtas cilvēkiem. Daudzi no mums cits citu pazīst. Mēs esam strādājuši kopā jau agrāk.

Dabiski, ka šāda vairāku pazīstamu aktīvistu koncentrācija piesaista politiskās policijas uzmanību. Ja viņi nojauš, ka šajā teritorijā atrodas "Rietumu aģents", šī ziņkārība pāraug līdz neprātam.

Reizēm mana ierašanās tika uzskatīta par labu laiku, lai sarīkotu ballīti! Tas ir viss, kas man bija vajadzīgs. Vēl vairāk cilvēku zinātu par manu klātbūtni. Un dzeršana un dzeršana.

Protams, es vienmēr aicināju autovadītājus ievērot ātruma ierobežojumus. Es negribēju, lai parasta satiksmes apstāšanās beigtos ar manu identifikāciju un arestu. Diemžēl šie norādījumi ne vienmēr tika ievēroti. Reiz, kad mūs apturēja, biju patīkami pārsteigts, ka mani uz vietas nearestēja. Taču man bija jāsaprot, ka mana klātbūtne šajā rajonā ir kļuvusi zināma.

Citā reizē šoferis uzstājīgi lūdza parādīt man dažas interesantas vietas. Zinādams, ka pastāv liela iespēja, ka tās tiks novērotas, es atteicos no šī piedāvājuma. Bet viņš neņēma "nē" kā atbildi. Vienā brīdī es apsvēru iespēju izlēkt no braucošā transportlīdzekļa. Taču tas būtu ne tikai bīstami, bet arī uzkrītoši. Par laimi, viss beidzās labi.

Vēlāk par to uzzinājis kāds cits kolēģis: *Ja policija būtu zinājusi, ka jūs atrodaties šajā rajonā, tā būtu bijusi PIRMĀ MĒRĶIJA, kur viņi būtu meklējuši!*

No gaišās puses, es izteicu komplimentu Vilfrīdam Arnulfam par viņa mākslas grāmatām. Un par viņa neparastajiem mājas mīluliem.

Reiz mūsu gids brauca mašīnā mums pa priekšu. Mēs nezinājām ceļu, tāpēc mums nācās viņam sekot. Protams, viņš pārsniedza atļauto ātrumu. Mēs abi ar šoferi par to bijām diezgan neapmierināti. Kristians Vorhs komentēja: *Dažreiz man šķiet, ka man vajadzētu visus mūsu cilvēkus nošaut par nekompetenci. Tad man pašam sevi vajadzētu nošaut par to, ka esmu nošāvis visus mūsu cilvēkus.*

Daudzi no šiem aktīvistiem bija pieredzējuši. Tomēr viņi bija pieraduši pie mazāk intensīvas policijas darbības. Ja policija zināja, ka es atrodos šajā teritorijā, tika piemēroti atšķirīgi noteikumi un procedūras. Līdzīgi kā atšķirība starp spilvenu kautiņu un kautiņu ar nazi.

Manas kajītes bija dažādas - no aukstas, aukstas un aukstas apakšzemes līdz omulīgam dzīvoklim. Reiz es biju baudījis skaistās sievietes platonisko kompāniju. Es ar nepacietību gaidīju, kad nākamajā vakarā atgriezīšos. Taču vietējais apsardzes priekšnieks uzstāja, lai es nepavadītu divas nakts vienā un tajā pašā vietā. Viņam, protams, bija taisnība. Tomēr šī bija viena no reizēm, kad es vēlējos, lai apsardze būtu nevērīgāka! Otro nakti es pavadīju dzīvoklī ar aukstu ūdeni. Tajā

vismaz bija tualete.

Ja mēs nevarējām noslēpt norādes, mēs vismaz varējām tās aizsegt ar viltus pēdām citur. Tas tika darīts ar sistēmu un ar panākumiem. Ja vienā zonā atskanēja trīs trauksmes signāli, tad citās varēja atskanēt desmit. Laika gaitā vajātāji izsmēlās. Enerģiska rīcība pārvērtās par vienkāršu pārvietošanos caur kustībām.

Dažreiz es izmantoju maskēšanos. Tā varēja būt tik vienkārša kā cepure. Tomēr es vienmēr valkāju apģērbu ar vairākām kabatām. Man bija jāreķinās ar ļoti reālu iespēju, ka man var nākties visu mest un bēgt. Man pie sevis vajadzēja glabāt dokumentus un naudu.

Reiz mani pamodināja nakts vidū. Dzirdēju kliegzienu "Policija!" un klauvējienu uz durvīm. Par laimi, tas bija blakus esošajā istabā. Es nodomāju, ka policija vienkārši kļūdas pēc bija nokļuvusi nepareizajā istabā. Pēc minūtes vai divām viņi būs pie manām durvīm. Es steigšus uzvilkt drēbes un apavus, pirms izskrēju pa logu.

Bet man paveicās! Viņi patiešām meklēja puisi blakus istabā!

Citā reizē Frankfurtes dzelzceļa stacijā es dzirdēju, kā kāds kiedza manu vārdu. Es izlikos, ka neesmu to dzirdējis, un turpināju iet izejas virzienā. Bet vīrietis mani panāca. Par laimi, viņš bija simpātisks!

Man vairākus mēnešus bija bārda. Parasti tēviņi apjuka, bet mātītes joprojām mani atpazīna. Iespējams, sievietes vienkārši ir modrākas. Bet varbūt tas bija mans nepārprotamais seksapīls.

Katrā ziņā manai slepenajai darbībai bija gan priekšrocības, gan trūkumi.

Priekšrocības bija starptautiski ceļojumi un saskarsme ar interesantiem cilvēkiem. Piemēram, es satiku vairākas ļoti skaistas jaunas dāmas! Uzreiz nāk prātā trīs: "poļu princese", "Baltijas baronese" un "mafijas princese".

Starp trūkumiem bija arī deportācijas. Mans personīgais rekords bija *divas vienā mēnesī* - pēc ASV Iekšlietu ministrijas vadītāja tieša rīkojuma!

Viena no manas ārpusskolas aktivitātes priekšrocībām ir tā, ka man ir pastāvīgs uzaicinājums BEZ MAKSAS apmesties jebkurā no vairākām valsts pārvaldītajām naktsmītnēm.

Šīs augstākās klases, stingri būvētās iestādes ir tik populāras, ka tām nepieciešamas augstas sienas, dzeloņstieples un bruņoti apsargi, lai pasargātu no masām, kas cenšas iekļūt! Pat atsevišķos numuros, kas parasti ir privātas istabas ar sanitāro aprīkojumu, uz logiem ir restes, lai pasargātu no nelietderīgiem ļaudīm.

Profesionāli sagatavotus ēdienus jums uz numuriņu piegādā viesu apkalpošanas dienests. Tas pat neprasa dzeramnaudu! Trenažieru zāle, frizētava, medicīnas punkts, veļas mazgātava, bibliotēka un pat veikals padara nevajadzīgu pamest naktsmītni pat tad, ja esat ilgākā vizītē.

Pārējie viesi nodrošina aizraujošu daudzveidīgu sarunu partneru klāstu. Šeit ir

daudz interesantu stāstu un noderīgas informācijas.

Vai esat greizsirdīgs? Nevajag! Arī jūs varat pretendēt uz BEZMAKSAS uzturēšanos. Vienkārši izpētiēt visefektīvāko saukli un izskanēsiet to jebkurā aizņemtā publiskā laukumā.

Ir populārs joks. Avārijas gadījumā nevajag saukt policiju. Tā vietā izklīdziet pretošanās lozungu. Policija ieradīsies daudz ātrāk!

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās

